

Posudek bakalářské práce

Jakub Vávrovský: *Konflikt o území Náhorního Karabachu*

Jakub Vávrovský si ve své bakalářské práci vytyčil za cíl analyzovat jeden ze zásadních konfliktů vypuknuvších na území bývalého Sovětského svazu po jeho rozpadu. Autor se rozhodl zkoumat daný konflikt pomocí teorií etnického konfliktu. Autor se nejprve věnuje popisu řady teorií etnicity a příčin vypuknutí vnitrostátních konfliktů. Následuje nejdelší část práce, která se věnuje popisu kořenů konfliktu o Náhorní Karabach a jeho samotnému průběhu, včetně situace od ukončení války do dneška (jedná se stále o tzv. zamrzlý konflikt). Nakonec se autor zamýšlí nad tím, které teorie etnického konfliktu a příčin války lze na zkoumaný konflikt aplikovat a nejlépe využít pro jeho osvětlení.

Předkládaná bakalářská práce je logicky strukturována a je třeba zdůraznit, že se až na pár drobností vyznačuje kvalitním jazykovým podáním. Práce obsahuje řadu kvalitních zdrojů, jak české, tak zejména zahraniční provenience. Mezi další klady práce je třeba přičíst samotný popis konfliktu o Náhorní Karabach, stejně jako analýzu hlavních a sekundárních aktérů konfliktu. I přes výše uvedené kvality bakalářské práce Jakuba Vávrovského vykazuje některé znaky, na které musím kriticky reagovat.

- 1) Již od počátku není úplně jasné, jaký cíl práce vlastně sleduje. Autor chce jednak vysvětlit důležitost N. Karabachu pro aktéry konfliktu (přímé i nepřímé) a skrze toto se dobrat jeho příčin. Zároveň je ale jeho cílem také dobrat se vysvětlení, proč konflikt stále není vyřešen. Souvislost mezi těmito cíli není opodstatněna. Tento problém se promítá i do teoretické pasáže práce, kde nacházíme popis řady teorií etnicity a příčin vnitrostátních konfliktů, bez toho, aniž by bylo zřejmé, jak s těmito teoriemi bude autor pracovat. Autor dopředu tvrdí, že se po popisu konfliktu ukáže, jaké teorie lze na konflikt nejlépe aplikovat, tento postup však autorovi neumožňuje logicky nějakou hlubší práci s teorií. To se plně ukazuje v závěru práce, ze kterého fakticky vychází, že všechny v první části práce probírané teorie svým způsobem částečně konflikt v Náhorním Karabachu vysvětlují, což je stěží přijatelný výsledek. Jako lepší výzkumný postup by bylo od počátku pracovat s jedním konkrétním teoretickým vysvětlením

(např. některou z představených teorií etnického konfliktu) a tu důsledně aplikovat na konflikt v Náhorním Karabachu.

- 2) V průběhu práce není důsledně rozlišováno mezi etnikem a národem, což jinak obecně hraje zásadní roli při vysvětlování identitárně založených konfliktů, neboť ty jsou někdy zapříčiněny rozdíly v etnicitě, někdy národnostně. To se projevuje například při diskusi teorie B. Andersona, jež je zařazena do oddílu o teoriích etnicity, přičemž jejímž skutečným cílem není vysvětlení etnicity, ale moderního nacionalismu. Rovněž teorie etnického konfliktu není jednou teorií, ale souborem teorií, které častokrát z dosti rozdílných úhlů pohledu vysvětlují vliv etnicity na vznik, trvání, a také ukončení konfliktů. V teoretické části autor nikde neříká, které z představených teorií dává přednost, logicky však není možné pracovat se všemi uvedenými teoriemi.
- 3) Přestože je v práci dostatek kvalitní literatury, některé pasáže jsou dosti závislé na jednom či dvou zdrojích.

Nicméně i přes výše nastíněné nedostatky byl Jan Rybář schopen splnit požadavky kladené na úspěšně zvládnutou bakalářskou práci. Co by práci kvalitativně jistě posunulo dále, by byla větší teoretická a metodologická soustředěnost. Jedná se nicméně o poměrně kvalitní práci a já ji proto doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové 13. 8. 2019

Mgr. Stanislav Myšička, Ph. D.